

Με ευχή την ενίσχυση των Χριστιανών στις ποικίλες δοκιμασίες τα Εγκώμια στο Θεομητορικό Μνήμα στη Γεσθημανή (ΒΙΝΤΕΟ&ΦΩΤΟ)

[Πατριαρχεία](#) / [Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#)



Με την ευχή η αρωγή της Θεοτόκου, δια των πρεσβειών προς τον Υιό της, να προστατεύει και να συνοδεύει τους χριστιανούς στην Αγία Γη και στον υπόλοιπο κόσμο, τους δοκιμαζομένους από τις αιματοχυσίες που προκαλούν οι ισχυροί του κόσμου τούτου, αλλά και να ενισχύει για την εν Χριστώ ενότητα των Ορθοδόξων Εκκλησιών και την προστασία του περιβάλλοντος, πραγματοποιήθηκε η τελετή των

Εγκωμίων προς την Μητέρα του Θεού, στο Πατριαρχείο Ιεροσολύμων.

Πανδημώς εορτάζεται σήμερα, σύμφωνα με το παλαιό εορτολόγιο, η εορτή της Κοιμήσεως της Θεοτόκου. Επίκεντρο των λατρευτικών εκδηλώσεων αποτελεί η Σιωνίτιδα Εκκλησία και το **Θεομητορικό Μνήμα στη Γεσθημανή**. Την παραμονή της εορτής, Τρίτη 14/27 Αυγούστου 2024, προεξάρχοντας του Πατριάρχη κ.κ. Θεοφίλου η Πατριαρχική Συνοδεία κατευθύνθηκε εν πομπή από την Πύλη του Πατριαρχείου προς την Γεσθημανή. Εκεί στον ναό της Κοιμήσεως της Θεοτόκου εψάλλησαν τα Εγκώμια της Υπεραγίας Θεοτόκου και εν συνεχεία πραγματοποιήθηκε η λιτάνευση του Επιταφίου της Παναγίας μας.

Στην ομιλία του ο Γέρων Αρχιεπίσκοπος Κωνσταντίνης κ. Αρίσταρχος, μεταξύ άλλων, είπε: “Ὡς ἀκολουθήσουμε τόν ἅγιο Ἰωάννη τό Δαμασκηνό λέγοντα «Δεῦτε καί ἡμεῖς τῷ τάφῳ προσέλθωμεν τῆς Θεομήτορος, καί περιπτύξωμεθα, καρδίας, χεῖλη, ὄμματα, μέτωπα εἰλικρινῶς προσάπτοντες καί ἀρυσώμεθα ἱαμάτων ἄφθονα χαρίσματα ἐκ πηγῆς ἀενάου βλυστάνοντα». Ὡς ζητήσουμε τήν ἀρωγή τῆς Θεοτόκου, τίς πρεσβεῖες πρός τόν Υἱό της, γιατί ἔχει παρρησία, γιά προστασία τῶν εἰς τήν Ἁγία Γῆ καί ἀλλαχοῦ ἐπαπειλουμένων χριστιανῶν, γιά τήν παραμυθία καί θεραπεία τῶν ἀσθενούντων, γιά τή βοήθεια τῶν αἱματοκυλισμένων καί χιμαζομένων στούς αἱματηρούς πολέμους ἀπό τούς κυβερνήτας τῆς γῆς, γιά καθοδήγηση τῆς νεολαίας, γιά τήν ἐν Χριστῷ ἐνότητα τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, γιά τήν προστασία τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος – δημιουργίας τοῦ Θεοῦ ἀπό τούς ἀσυνειδήτους ἐμπρηστές, γιά προστασία τῶν δεχομένων παρά τοῦ Πατριαρχείου ἄσυλο στήν ἱερά Μονή τοῦ ἁγίου Πορφυρίου Γάζης καί γιά τήν προστασία τοῦ Θεομητορικοῦ Μνήματός της ἀπό πάσης κακοβούλου ἐπιβουλῆς ἐναντίας”.



Αναλυτικά το ανακοινωθέν της Αρχιεπισκοπής:

Τήν Τρίτην, 14ην/27ην Αύγουστου 2024, ἔλαβε χώραν ἡ τελετή τῶν Ἐγκωμίων – ἀκολουθία τοῦ Ἐπιταφίου τῆς Θεοτόκου εἰς τό Πατριαρχεῖον καί εἰς Γεθσημανῆν – Θεομητορικόν Μνημα.

Ἡ Πατριαρχική Συνοδεία διά τήν τελετήν ταύτην ἐξεκίνησεν ἀπό τῆς Πύλης τοῦ Πατριαρχείου καί διά τῆς Χριστιανικῆς Ὁδοῦ, πεζῇ, ἐν ὑποδοχῇ ὑπό τῶν ἡγουμένων Παναγίας Σεϊδανάγιας, Ἀγίου Χαραλάμπους, Πραιτωρίου, Ἀγίου Νικοδήμου, Ἀγίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καί Ἄννης, Ἀγίου Στεφάνου, ἐπορεύθη καί κατήλθεν εἰς τό Ἡγουμενεῖον τοῦ Προσκυνήματος τῆς Γεθσημανῆς. Ἐνταῦθα ἔλαβε χώραν μικρά ἀναψυχή διά τήν ἔνδυσιν τῶν Ἱερέων καί τήν ὑποδοχήν ἐν τῷ προαυλίῳ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου.



Ἄμα τῇ εὐλογίᾳ τῆς εἰσόδου καί τῳ θυμιάματι, ἡ Πατριαρχικὴ Συνοδεία ἐν ψαλμωδίᾳ τῶν τροπαρίων «Ἐν τῇ Γεννήσει τὴν παρθενίαν ἐφύλαξας...» καί «Ἀπόστολοι ἐκ περάτων...» κατῆλθεν τὰς βαθμίδας τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ καί ἔλαβε χώραν ἡ προσκύνησις τοῦ Θεομητορικοῦ Μνήματος.

Ἀκολουθῶς, τοῦ Μακαριωτάτου «λαβόντος καιρόν», ἤρχισεν ἡ ἐορτὴ τῶν Ἑγκωμίων τῆς Θεοτόκου εἰς τρεῖς Στάσεις:

Α΄. «Ἡ ζωὴ ἐν τάφῳ κατετέθης βαβαί...»

Β΄. «Ἄξιόν ἐστιν, μεγαλύνειν σε, τὴν Θεοτόκον...»

Γ΄. «Αἱ γενεαὶ πᾶσαι ὕμνον τῇ ταφῇ σου προσάγουσι ,Παρθένε...»

Ἄμα τῳ τέλει ἐκάστης Στάσεως ἐτελέσθη τό θυμίαμα εἰς τό Θεομητορικόν μνῆμα, τόν Ναόν καί τό παρεκκλήσιον τῶν Ἀγίων Θεοπατόρων, τῆς Α΄ Στάσεως ὑπό τοῦ Μακαριωτάτου Πατρός καί Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου, τῆς Β΄ ὑπό τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καπιτωλιάδος κ. Ἡσυχίου καί τῆς Γ΄ ὑπό τοῦ Ἐξάρχου τοῦ Παναγίου Τάφου εἰς Κύπρον, Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Βόστρων κ. Τιμοθέου , ψαλλομένων τῶν Ἑγκωμίων ὑπό τῶν Ἀρχιερέων, ἱερέων καί ἱεροψαλτῶν.



Πρό τῶν Ἐξαποστειλαρίων ἐξεφώνησε τόν πανηγυρικόν τῆς ἡμέρας ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντίνης κ. Ἀρίσταρχος ὡς ἔπεται:

Κήρυγμα τοῦ Γέροντος Ἀρχιγραμματέως

Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης Ἀριστάρχου εἰς τά Ἐγκώμια τῆς Θεοτόκου εἰς τό Θεομητορικόν Μνῆμα

τὴν 14ην/ 27ην Αὐγούστου 2024.

Μακαριώτατε Πάτερ καί Δέσποτα, Σεβασμία τῶν ἱεραρχῶν χορεία,

κ. Γενικέ Πρόξενε τῆς Ἑλλάδος, Εὐλαβεῖς ἱερεῖς, Εὐσεβεῖς προσκυνηταί,

Μεγάλη, σεπτή καί σεβάσμια εἶναι ἡ ἑορτή, τὴν ὁποία ἑορτάζει ἡ Ἐκκλησία σήμερα. Ἑορτὴ τῆς Κοιμήσεως τῆς πάνυ ὑπερευλογημένης ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας. Ἑορτὴ παγκόσμια στὴν Ἐκκλησία ὅλη ἀνά τά πέρατα τοῦ κόσμου. Ἑορτὴ ὅμως ἰδιαίτερα στὸν τόπο τῆς Κοιμήσεώς της, Σιών τὴν ἁγία καί τοῦ ἐνταφιασμοῦ της, «Γεθσημανῇ τῷ χωρίῳ».

Στό νόημα τῆς ἑορτῆς μᾶς μυσταγωγεῖ θεολογικῶς καί ἐπαγωγικῶς ἡ πλούσια ὕμνολογία Θεοπνεύστων ἐγκρίτων Πατέρων καί ποιητῶν τῆς Ἐκκλησίας, ὅπως τῶν ἁγίων Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ, Κοσμᾶ τοῦ μελωδοῦ καί ἄλλων. Οἱ Πατέρες αὐτοὶ μᾶς διαβεβαιώνουν ὅτι μᾶς παραδίδουν αὐτό πού παρέλαβαν ἀπό τὴν Ἐκκλησία, αὐτό πού μετέδωσε σ'αὐτούς ἡ παράδοση, τὴν ὁποία μᾶς συνιστοῦν νά διατηροῦμε ἀναλλοίωτη.

Γιὰ τὴν κατανυκτικὴ καί μεγαλοπρεπὴ Ἐπιτάφια Θεομητορικὴ ἑορτὴ μας σήμερα «Ἡ ἡ ἀπ' ἀρχῆς παράδοση τῆς Ἐκκλησίας μᾶς πληροφορεῖ ὅτι ἡ Παρθένος Μαρία, κόρη τῶν ἁγίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καί Ἄννης, ἐκοιμήθη ἐπὶ τοῦ ὄρους Σιών καί ἐκηδεύθη καί ἐνεταφιάσθη ἀπὸ τοὺς «Θεαρχίῳ νεύματι» συναχθέντας ἁγίους ἀποστόλους στὴ Γεθσημανῇ καί μάλιστα στό ἐνώπιον ἡμῶν σεπτὸ μνημα της. Γιὰ τό θάνατο αὐτό ἡ Ἐκκλησία δέν θρηνεῖ, ἀλλὰ πανηγυρίζει, χαίρει καί ἀγάλλεται, «ἐν φωναῖς ἀλαλάζει, ἐν ᾠδαῖς μελωδεῖ», γιατί πρόκειται γιὰ κοίμηση, μετάσταση, μεταβίωση, ἀλλαγὴ καταστάσεως ζωῆς, ὅπως λέγει ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς καί ἄλλοι Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας. Πρόκειται γιὰ μετάβασή της μέσῳ τοῦ θανάτου στόν οὐρανό, ὅχι τῆς ψυχῆς καί τοῦ πνεύματος μόνο ἀλλὰ καί τοῦ σώματός της. Ψυχῇ τε καί σώματι, ὅπως ἀπεικονίζεται στήν εἰκόνα τῆς Κοιμήσεως, παρέλαβεν αὐτήν ὁ Κύριος καί Υἱός της καί ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν Του «περιβεβλημένη στολῇ λευκῇ», ὡς πρώτη μετὰ Θεό τῆς θριαμβευούσης Ἐκκλησίας, ὑπεράνω τῶν οὐρανίων Ταγμάτων, πρεσβεύουσα ὑπὲρ τῶν τιμώντων αὐτή καί ὑπὲρ τοῦ κόσμου ὅλου. Ὁ θάνατος τῆς Θεοτόκου ἔγινε γιὰ ἐκείνη γέφυρα καί διαβατήριον γιὰ τὴν αἰώνια ζωὴ, ἀνάσταση πρό τῆς κοινῆς ἀναστάσεως.

Στὴν ἐρώτησή μας πῶς καί γιατί συνέβη τοῦτο, πῶς τοσαῦτα καί τοιαῦτα μεγαλεῖα γιὰ τὴν Παρθένο Μαρία, ἡ Ἐκκλησία ἀπαντᾷ, γιατί ὁ Ὑψιστος τὴν ἐπέλεξε, προώρισε καί ἐκάλεσε νά γίνῃ συνεργάτις Του στό ἔργο Του τῆς σωτηρίας τοῦ ἀνθρώπου, στό ἔργο τῆς σαρκώσεως, τῆς Ἐνανθρωπήσεως τοῦ Υἱοῦ Του καί ἐκείνη ἀπεδείχθη ἄξια τῆς κλήσεως, ἐλευθέρως ἀπεδέχθη τὴν κλήση λέγουσα, «γένοιτό μοι κατὰ τό ρῆμά σου». Τότε ὁ Θεός κατοίκησε ἐντός της, «ἔκαμε Θρόνον τῇ μήτρα της» καί δέν τὴν κατέκαυσε, παρά τό ὅτι ὁ Θεός ἡμῶν εἶναι «πῦρ καταναλίσκον». Ὅχι μόνο κατοίκησε ἐντός της ὁ Θεός, ἀλλὰ καί ἀπὸ τῆς σάρκα της ἐδανείσθη τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν Του. Ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καί ἐκ τῶν ἀγνῶν αἱμάτων της ὁ Ἀσώματος ἐσωματώθη, ὁ Ἄναρχος ἔλαβε ἀρχὴ χρονικὴ ὡς ἄνθρωπος, προσέλαβε σάρκα ἔμψυχη καί ἔλλογη ἀπὸ τὴν Ἁγία Παρθένο, προσέλαβε τὸν ἄνθρωπο ὅλο, ὁ Θεός ἔγινε καί ἄνθρωπος, Θεάνθρωπος. Ὅπως ψάλλει ἡ Ἐκκλησία, ἡ Παρθένος Μαρία «ἐδάνεισε σάρκα εἰς τὸν παντεχνήμονα Λόγον», «Ὁ Θεός ἐκ τῶν λαγόνων αὐτῆς προῆλθε», δηλαδή ἐκείνη ἔτεκε, ἐγέννησε τό Θεό καί γιὰ τοῦτο δικαίως ὀνομάζεται καί εἶναι «Θεοτόκος». Στό ἄχραντο πρόσωπό της ἐπαληθεύονται οἱ λόγοι τοῦ ὕμνωδοῦ σήμερα, « Νενίκηνται, [ἔχουν νικηθῇ], οἱ ὅροι τῆς φύσεως ἐν σοὶ Παρθένε ἄχραντε, γιατί «παρθενεύει τόκος», δηλαδή συμβαίνει

τοκετός, ἡ γέννησις τοῦ Χριστοῦ, ἀπό μητέρα Παρθένο «καί ζωὴν προμνηστεύεται θάνατος» καί ὁ θάνατος ἀρραβωνίζεται τῇ ζωῇ, ὁ θάνατος συμβαίνει, γιά νά μεταβεῖ ἡ Θεοτόκος στή ζωή. Εἶναι ἡ «μετά τόκον Παρθένος καί μετά θάνατον ζῶσα», «ἡ σώζουσα ἀεί τήν κληρονομίαν της», τό χριστεπώνυμο πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας.

Οὐδέν ἀνώτερον τούτου. Τοῦτο εἶναι τό βάθος τοῦ μυστηρίου τῆς οἰκονομίας τοῦ Θεοῦ γιά τή σωτηρία μας, τό ὁποῖο ἐπετελέσθη διά τῆς Παρθένου. Ἡ Θεοτόκος εἶδε τικτόμενο ὡς ἄνθρωπο τόν πρὶν ἄσαρκο Υἱό καί Λόγο τοῦ Θεοῦ. Εἶδε ὁρατό τόν ἀόρατο, Τόν κράτησε στίς ἀγκάλες της, Τόν ἐσπαργάνωσε, Τόν γαλακτοτρόφησε, Τόν διακόνησε πιστά σέ ὅλο τόν ἐπὶ γῆς ἔνσαρκο βίο Του ἕως καί τό ποτήριο τοῦ σταυροῦ. Ἐπομένως ἡ ἀποδιδομένη ἀπό τήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία τιμή καί εὐλάβεια στό πρόσωπο τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου ὀφείλεται στήν ἀγία ὑπεραγία ζωὴ της, ἡ ὁποία δέν εἶχε προσωπικό ἀμάρτημα παρά μόνο τό Προπατορικό καί τοῦτο «ἀνέργητον», ὅπως λέγει ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός, ἀλλά πρωτίστως ἡ τιμή αὐτή εἶναι εἶναι ἄρρηκτα συνδεδεμένη μέ τό ἐπιτελεσθέν δι' αὐτῆς μυστήριον τῆς Ἐνανθρωπήσεως τοῦ Υἱοῦ καί Λόγου τοῦ Θεοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Μείωση τῆς τιμῆς πρὸς τό πρόσωπο τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ὅπως συμβαίνει στίς Ἐκκλησίες τῆς Διαμαρτυρομένης τοποθετήσεως, συνεπάγεται μείωση τῆς σημασίας τοῦ μυστηρίου τῆς Ἐνανθρωπήσεως τοῦ Χριστοῦ. Μείωση τῆς σημασίας τοῦ μυστηρίου τούτου δημιουργεῖ καί ἡ ἀπόπειρα ἀπαλλαγῆς τῆς Θεοτόκου ἀπό τό Προπατορικό ἀμάρτημα διά τῆς λεγομένης Θεολογίας τῆς Μαριολογίας τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας.

«Συνηγμένοι, συγκεντρωμένοι, σήμερα καί ἐμεῖς σέ ἱερά Σύναξη ὑπὸ τόν σεπτὸ Προκαθήμενο τῆς Σιωνίτιδος Ἐκκλησίας Μακαριώτατο Πατέρα ἡμῶν καί Πατριάρχη Ἱεροσολύμων κ. Θεόφιλο πέριξ τοῦ σεπτοῦ ἐπιταφίου σκηνώματος τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου καί ἐνώπιον τοῦ Θεομητορικοῦ μνήματος, ἅς ἀναχθοῦμε προσευχητικῶς στό ὕψος τῆς Θεολογίας τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας. Ἄς προσέλθουμε καί ἐμεῖς μέ εὐλάβεια καί φόβο, ὅπως ὁ Μωϋσῆς πρό τῆς φλεγομένης καί μὴ καιομένης βάτου, δηλαδή πρό τοῦ μυστηρίου τῆς ἀειπαρθενίας τῆς Θεοτόκου. Ἄς λύσουμε καί ἐμεῖς τόν ἱμάντα τῶν προσωπικῶν παθῶν μας, πάντα σύνδεσμο ἀδικίας καί κακίας. Ἄς ἀκολουθήσουμε τόν ἅγιο Ἰωάννη τό Δαμασκηνό λέγοντα «Δεῦτε καί ἡμεῖς τῷ τάφῳ προσέλθωμεν τῆς Θεομήτορος, καί περιπτυσώμεθα, καρδίας, χεῖλη, ὄμματα, μέτωπα εἰλικρινῶς προσάπτοντες καί ἀρυσώμεθα ἱμάτων ἄφθονα χαρίσματα ἐκ πηγῆς ἀεναίου βλυστάνοντα». Ἄς ζητήσουμε τήν ἀρωγή τῆς Θεοτόκου, τίς πρεσβεῖες πρὸς τόν Υἱό της, γιατί ἔχει παρρησία, γιά προστασία τῶν εἰς τήν Ἀγία Γῆ καί ἀλλαχοῦ ἐπαπειλουμένων χριστιανῶν, γιά τήν παραμυθία καί θεραπεία τῶν ἀσθενούντων, γιά τή βοήθεια τῶν αἵματοκυλιομένων καί χειμαζομένων στούς αἱματηροὺς πολέμους ἀπὸ τοὺς κυβερνήτας τῆς γῆς, γιά καθοδήγηση τῆς νεολαίας, γιά τήν ἐν Χριστῷ ἐνότητα τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, γιά τήν προστασία τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος -

δημιουργίας τοῦ Θεοῦ ἀπό τούς ἀσυνειδήτους ἐμπρηστές, γιά προστασία τῶν δεχομένων παρά τοῦ Πατριαρχείου ἄσυλο στήν ἱερά Μονή τοῦ ἁγίου Πορφυρίου Γάζης καί γιά τήν προστασία τοῦ Θεομητορικοῦ Μνήματός της ἀπό πάσης κακοβούλου ἐπιβουλῆς ἐναντίας.

Ἄς εὐχαριστήσουμε τήν Ὑπεραγία Θεοτόκο γιά ὅσα εὐεργετήματα δι' αὐτῆς ἦλθαν στό ἀνθρώπινο γένος, ἐξ ὧν τό πρῶτο καί ὑπεράνω ὅλων ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, καί ἄς ἀναφωνήσουμε μετά τοῦ κατ' ἐξοχήν ὑμνητοῦ αὐτῆς ἁγίου Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας στό λόγο του στήν Γ' Οἰκουμενική Σύνοδο τῆς Ἐφέσου:

«Χαίροις Μαρία Θεοτόκε Παρθενομήτωρ, Φωτοφόρε,

Χαίροις Μαρία, σκεῦος ἀμίαντον, τό κειμήλιον τῆς οἰκουμένης».

Πρέσβευε δεόμεθα ὑπέρ τῆς Ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων καί ὑπέρ τῆς οἰκουμένης ὅλης. Γένοιτο».

Ἐν συνεχείᾳ ἐψάλησαν τά Εὐλογητάρια, οἱ Αἵνοι καί ἡ Δοξολογία καί ἐγένετο ἡ προσκύνησις τοῦ Ἐπιταφίου τῆς Θεοτόκου ὑπό τῶν Ἀρχιερέων.

Ἦκολούθησεν ἡ περιφορά τοῦ Ἐπιταφίου τῆς Θεοτόκου ἄνω ἕως τῆς Πύλης τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ ἐσωτερικῶς, ἡ Δέησις, τό Ἀπολυτίκιον καί ἡ Ἀπόλυσις καί τέλος ἡ σεπτή εἰκὼν ἐτοποθετήθη διά προσκύνησιν ὀπισθεν τοῦ Θεομητορικοῦ Μνήματος ἐναντι τοῦ χώρου τῆς Πλατυτέρας ἄχρι τῆς ἐορτῆς τῆς Ἀποδόσεως τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, ἐνθα πάντες προσεκύνησαν.

Ἀπολυθείσης τῆς τελετῆς ἡ Πατριαρχική Συνοδεία ἀνῆλθεν εἰς τό ἡγουμενεῖον, ἐνθα ὁ ἀνακαινιστής τοῦ ἡγουμενείου καί τῆς περιοχῆς πέριξ τοῦ Προσκυνήματος Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἐλενουπόλεως κ. Ἰωακείμ παρέθεσε νηστήσιμον κέρασμα ἀναψυχῆς.















Δείτε επίσης:

[Η κάθοδος της εικόνας της Θεοτόκου στη Γεθσημανή \(ΦΩΤΟ & ΒΙΝΤΕΟ\)](#)